

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.7.2012
COM(2012) 352 final

2012/0169 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om dokumenter med central information til investeringsprodukter

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 187 final}

{SWD(2012) 188 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag drejer sig om at forbedre gennemsigtigheden på investeringsmarkedet for detailinvestorer.

Detailinvesteringsprodukter – som omfatter investeringsfonde, strukturerede detailprodukter og visse typer forsikringsaftaler anvendt til investeringsformål – er af stor betydning for at kunne dække EU-borgernes behov for produkter, der kan anvendes til opsparing og investering, men bidrager også til at sikre effektive kapitalmarkeder, som hjælper til med at finansiere den økonomiske vækst i EU.

Men der er informationsasymmetri om investeringsprodukter mellem detailinvestorerne og dem, som udvikler sådanne produkter og søger at sælge dem til disse investorer. Detailinvestorerne er derfor ikke godt rustet til at beskytte deres egne interesser bedst muligt. Sådanne investorer konfronteres ofte med forvirrende og alt for komplicerede oplysninger om eventuelle investeringer, hvor det er vanskeligt at vurdere eller sammenligne de risici og omkostninger, der er forbundet med produkterne. Det underminerer effektive investeringsmarkeder og fører til højere priser for investorerne. Det er også direkte medvirkende til, at detailinvestorer køber uegnede produkter, som bliver til skade for disse investorer enten på grund af uforudsete omkostninger eller tab, forsømte muligheder eller i værste fald tab af et helt livs opsparinger med dramatiske konsekvenser for den enkeltes og familiens velvære.

De eksisterende oplysninger afviger fra hinanden alt efter produktets juridiske form, snarere end efter produktets økonomiske karakter eller de risici, som det indebærer for detailinvestorerne. Oplysningernes sammenlignelighed, forståelighed og udformning varierer, og gennemsnitsinvestoren kan derfor have svært ved at foretage de nødvendige sammenligninger af produkter. Oplysninger om produkter fokuserer faktisk ofte mere på at mindske de juridiske risici for udvikleren end på at give potentielle kunder en effektiv, åben og afbalanceret orientering om produktet i et format, som kunden kan forventes at forstå og bruge. Andre oplysninger – end markedsføringsmateriale – er typisk alt for omfattende og fokuserer ikke tilstrækkeligt på centrale punkter eller oplysninger.

Den finansielle krise har tydeligt vist, hvor vigtigt det er at behandle disse spørgsmål. Detailinvestorer har mistet penge med investeringer, som indebar risici, der var uklare, eller som disse investorer ikke forstod. Endvidere er detailinvesteringsprodukter, herunder strukturerede detailprodukter eller forsikringsaftaler til investeringsformål, ofte blevet og bliver stadig markedsført til detailinvestorer i stedet for enkle produkter som f.eks. opsparingskonti, selv om detailinvestorerne ikke nødvendigvis forstår forskellen. Det foregår under forhold, hvor investorerne har mistet tillid: Ifølge en nylig forbrugerundersøgelse, som omfattede hele EU, har de mindre tillid til de finansielle serviceydere end til nogen anden branche.

Det er af vital betydning, at tilliden genopbygges på et sundt grundlag. Bestemmelser om bedre gennemsigtighed til fordel for detailinvestorerne, hvor der tages hensyn til deres behov, er et vigtigt led heri.

EU har allerede taget innovative skridt, da man udviklede investeringsinstitutternes dokument med "central investorinformation". Det blev udviklet på en ny måde, på grundlag af en omhyggelig afprøvning af oplysningstilgange på detailinvestorerne selv, med det formål at begrænse, strømline og fokusere oplysningerne mest muligt og sikre, at gennemsnitsdetailinvestoren kan forstå dem.

Oplysningerne er derfor allerede blevet forbedret for investeringsinstitutterne, men ikke for de fleste af de andre detailinvesteringsprodukter. Nu går opgaven ud på at behandle alle disse produkter: Europæiske detailinvestorer bør altid modtage kortfattede, sammenlignelige og standardiserede oplysninger, i denne begrundelse kaldet "dokumenter med central information", uanset hvilket investeringsprodukt de overvejer at købe.

Dette forslag om et dokument med central information for hele EU har sin oprindelse i en anmodning fra ECOFIN i maj 2007 til Europa-Kommissionen om at undersøge, hvilken sammenhæng der er i EU-lovgivningen om forskellige typer detailinvesteringsprodukter.

Det førte i første omgang til, at Kommissionen i april 2009 vedtog en meddelelse om pakkeprodukter for private investorer. Kommissionen drog i meddelelsen den konklusion, at et bæredygtigt og tilfredsstillende regelsæt for salg af og oplysninger om detailinvesteringsprodukter kun kan tilvejebringes ved en lovgivningsændring på EU-niveau, idet manglen på effektive EU-bestemmelser ligger til grund for uensartet praksis i de forskellige sektorer. I henhold til meddelelsen skal der arbejdes videre inden for to områder: regler om salg og regler om produktoplysninger. Dette forslag har rod i det videre arbejde med produktoplysninger.

Forslaget tager form af en forordning, som udbygges med delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter. I denne forordning fastsættes de overordnede principper for tilgang og indhold. Med de foreslåede delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter standardiseres udformningen af de oplysninger, der kræves i denne forordning, i videst muligt omfang, men der foretages om nødvendigt justeringer i forhold til de særlige karakteristika ved andre detailinvesteringsprodukter og deres forskellige risikoprofiler med henblik på at sikre, at detailkunder altid modtager de centrale oplysninger, de har brug for til at kunne træffe velfunderede beslutninger. De nærmere foranstaltninger vil i sidste ende indgå i en pakke med forslaget til forordning. De vil få indvirkning på de samlede omkostninger, som er forbundet med at indføre dokumentet med central information, og derfor vil de forskellige politikmodeller i forbindelse med disse nærmere foranstaltninger i sig selv blive gjort til genstand for en grundig konsekvensanalyse.

Dette forslag indgår som led i en større lovgivningspakke, som har til formål at genopbygge forbrugernes tillid til de finansielle markeder. Pakken har yderligere to dele. Den første er en omfattende gennemgang af direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling, der har til formål at sikre, at kunderne drager fordel af et højt beskyttelsesniveau, når de køber forsikringsprodukter. Den sidste del af pakken har til formål at styrke den funktion, som investeringsinstitutters depositar varetager - en af hovedhjørnестene i den investorbeskyttelse, som tilvejebringes ved direktivet om investeringsinstitutter. For at sikre, at denne byggeblok også fremover er effektiv, fremsættes der forslag til målrettede ændringer af direktiv 2009/65/EF.

De foranstaltninger vedrørende produktoplysninger, som der fremsættes forslag om i denne forordning, supplerer især investorbeskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med investeringsrådgivning og salgsserviceydelse. For så vidt angår salg af strukturerede indskud,

er de behandlet i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af 2004/39/EF¹. Ændringen af direktivet om forsikringsformidling vil fokusere på forbedring af salgsbestemmelserne for investeringsforsikringsprodukter.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Initiativet er resultatet af en omfattende dialog med og høring af alle interesserede parter.

Høringerne fandt sted i to faser: Den første fulgte efter Rådets anmodning og gik forud for offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse i 2009. Den omfattede en skriftlig indkaldelse af meningstilkendegivelser i oktober 2007, en redegørelse for de modtagne tilbagemeldinger i marts 2008, en faglig workshop i maj 2008 med repræsentanter for branchen og en offentlig høring for højtstående deltagere i juli 2008. Den anden fase af høringerne fokuserede i højere grad på konkrete aspekter ved arbejdet med oplysningerne, og fulgte efter meddelelsen: I oktober 2009 blev der afholdt endnu en faglig workshop, og i december 2009 blev der offentliggjort en opdatering af arbejdet.

Parallelt med disse bestræbelser indledte de tre niveau 3-udvalg bestående af nationale tilsynsførende (CEBS, CEIOPS og CESR) et samarbejde for at få gennemtænkt emnet. Det første resultat var den fælles indgivelse til Kommissionen af tre sektorrelaterede rapporter den 18. november 2009. I betragtning af arbejdets tværsektorielle karakter blev der i 2009 nedsat en fælles niveau 3-task force vedrørende pakkeprodukter for private investorer, og et år senere modtog Kommissionen den endelige rapport.

I november 2010 iværksatte Kommissionen en offentlig høring om konkrete politikmodeller. Kommissionen modtog ca. 140 bidrag, der er offentliggjort på Kommissionens websted. Høringssvarene viste, at der var opbakning fra de berørte parter i branchen, blandt forbrugerne og i medlemsstaterne til initiativet og forslaget om en bred tilgang. Meningsforskellene fokuserede hovedsagelig på afgrænsningen af ordningens anvendelsesområde og spørgsmålet om, hvorvidt tilgangen med central investorinformation i forbindelse med investeringsinstitutter kan anvendes på andre detailinvesteringer.

Høringerne er blevet suppleret med en række drøftelser med forbrugerrepræsentanter (FIN-USE, forbrugergruppen for finansielle tjenesteydelser og brugergruppen for finansielle tjenesteydelser), tilsynsførende (Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser, Det Europæiske Værdipapirudvalg og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og repræsentanter for branchen.

Forslaget bygger på det arbejde, der er udført af de tre niveau 3-udvalg (CEBS, CEIOPS og CESR²), udtalelser under høringer, herunder workshoper, møder med berørte parter, samt på erfaringerne med den ordning med central investorinformation, der er udarbejdet til investeringsinstitutter.

Kommissionen har i overensstemmelse med sin politik for bedre lovgivning foretaget en konsekvensanalyse af forskellige politikmodeller. Politikmodellerne vedrører den nye ordnings anvendelsesområde, standardiseringens omfang, hvem der er ansvarlig for at

¹ KOM(2011) 656 endelig.

² CEBS, CEIOPS og CESR er de udvalg, som blev efterfulgt af henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA.

udarbejde oplysningerne, og hvordan det kan sikres, at oplysningerne rent faktisk udleveres til detailinvestorer. En række undersøgelser, herunder en innovativ undersøgelse med fokus på indsigt i adfærd og med relation til detailinvestorer, blev anvendt til støtte for arbejdet med konsekvensanalysen.

Udkastet til rapport om konsekvensanalyse blev gennemgået af konsekvensanalyseudvalget og ændret i overensstemmelse med udvalgets positive udtalelse af 15. april 2011. Forbedringerne indebar bl.a., at forbindelsen mellem forslaget og andre foranstaltninger vedrørende investorbeskyttelse, herunder foranstaltningerne vedrørende salgspraksis, blev yderligere præciseret, at det reelle omfang af de produkter og enheder, der påvirkes af forslaget, blev gjort klarere, at en eventuel forbindelse mellem forslagene og andre områder inden for EU-lovningen blev yderligere præciseret, at analysen af politikmodeller blev uddybet og udvidet, og at cost/benefit-analyserne blev justeret yderligere for at afspejle de skridt, der allerede er taget i forbindelse med investeringsinstitutter. Endvidere blev analysen af de øvrige faktorer med relevans for investorers beslutningstagning uddybet for tydeligere at afspejle, at investorinformation ikke er den eneste faktor, og at rådgivere eller sælgere i praksis kan spille en afgørende rolle for eller påvirke investorernes valg i en salgssituation.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 114 i TEUF. Det indeholder ensartede bestemmelser vedrørende oplysninger til detailinvestorer om investeringsprodukter. Det har til formål at sikre, at detailinvestorer kan forstå de centrale karakteristika og risici ved detailinvesteringsprodukter og sammenligne forskellige produkters karakteristika. Samtidig har det også til formål at sikre lige vilkår for forskellige investeringsproduktudviklere og dem, der sælger disse produkter. Det tager derfor sigte på at indføre ensartede betingelser for, hvordan investorer i Unionen informeres om investeringsprodukter ved hjælp af et kort dokument, og hvordan oplysningernes udleveres til dem. Med dette forslag harmoniseres driftsvilkårene derfor i forhold til oplysningerne om investeringsprodukter for alle relevante aktører på detailinvesteringsmarkedet, produktudviklere, personer, som sælger investeringsprodukter, og investorer.

Forskellige regler, der afviger fra hinanden alt efter, hvilken branche der tilbyder investeringsprodukterne, og national regulering på dette område skaber ulige vilkår for de forskellige produkter og distributionskanaler og flere hindringer i det indre marked for finansielle serviceydelser og produkter. Medlemsstaterne har allerede taget forskellige, ukoordinerede tiltag for at kompensere for mangler ved investorbeskyttelsesforanstaltninger, og det er sandsynligt, at denne udvikling vil fortsætte. Der er tale om øget handel med detailinvesteringsprodukter på tværs af grænser, men forskellige nationale tilgange vil føre til forskellige investorbeskyttelsesniveauer, større omkostninger og uvished for produktudbydere og distributører, som udgør en hindring for videreudvikling af detailinvesteringsmarkedet på tværs af grænser. En sådan videreudvikling vil også kræve, at forskellige produkttyper let kan sammenlignes i hele Unionen. Forskellige standarder for investoroplysninger gør det meget vanskeligt at foretage sådanne sammenligninger. Sådanne forskellige regler kan medføre hindringer for de grundlæggende friheder og således få direkte indvirkning på det indre markeds funktionsmåde. Erfaringerne i forbindelse med investeringsinstitutter tyder også på, at forskellige nationale tilgange til oplysninger kan medføre væsentlig konkurrenceforvridning. Derfor er artikel 114 i TEUF et passende retsgrundlag.

Det anses for passende og nødvendigt, at forslaget tager form af en forordning, således at initiativet kan tjene det tilsigtede formål. Denne foranstaltning vedrører udelukkende oplysninger til detailinvestorer. Den omhandler ikke andre rettigheder eller forpligtelser, som produktudviklere, personer, som sælger investeringsprodukter, eller investorer måtte have, og hvor et direktiv muligvis ville være den korrekte juridiske form. Erfaringerne viser, at produktoplysninger med standardiseret information, som sætter investorerne i stand til at sammenligne forskellige investeringsprodukter, kun kan opnås ved hjælp af direkte anvendelige bestemmelser, som ikke kræver, at medlemsstaterne træffer yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Forskellige krav til oplysningernes indhold og format i de enkelte medlemsstater som følge af et givet direktivs gennemførelse ville skabe ulige vilkår for markedsdeltagerne og et uensartet investorbekyttelsesniveau. Det er vigtigt, at denne forordning pålægger privatpersoner forpligtelser direkte med hensyn til udarbejdelse og udlevering af oplysninger, og forpligtelsernes omfang bør ikke afhænge af nationale gennemførelsesforanstaltninger.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i TEU skal der kun handles på EU-niveau, hvis de forventede mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling.

Målene for dette forslag, nemlig at sikre lige vilkår i EU for forskellige produktudviklere og personer, som sælger investeringsprodukter, og at skabe et ensartet investorbekyttelsesniveau ved at indføre harmoniserede bestemmelser om gennemsigtighed, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne. Nationale tilgange kan have en gavnlig virkning med hensyn til investorbekyttelse i de givne medlemsstater. Nationale tilgange er dog pr. definition begrænset til det relevante nationale område. Der er endvidere risiko for forskellige tilgange til investeroplysninger. De kan hverken skabe lige vilkår i Unionen for investeringsproduktudviklere og personer, som sælger investeringsprodukter, eller et ensartet investorbekyttelsesniveau i forhold til investeroplysninger i EU. Målene kan derfor bedre nås på EU-plan.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (artikel 5, stk. 4, i TEU) er det derfor nødvendigt og passende at nå initiativets mål ved at fastsætte principper for indholdet og format af oplysninger om detailinvesteringsprodukter samt bestemmelser om udarbejdelse og udlevering af disse oplysninger til detailinvestorer. Sådanne krav bør udbygges på niveau 2 for at opnå den konsekvens i foranstaltningerne, som er nødvendig for kunne sammenligne investeringsprodukter med oprindelse i forskellige brancher.

3.3. Overholdelse af artikel 290 og 291 i TEUF

Forordningerne om oprettelse af de tre europæiske tilsynsmyndigheder EBA, EIOPA og ESMA har fundet anvendelse siden den 1. januar 2011³. I den forbindelse ønsker Kommissionen at erindre om de erklæringer, som den fremsatte i forbindelse med artikel 290 og 291 i TEUF, da forordningerne blev vedtaget den 23. september 2009, og som lyder: "For så vidt angår proceduren for vedtagelse af reguleringsstandarder understreger Kommissionen den unikke karakter af sektoren for finansielle tjenesteydelser som følge af

³ Forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Lamfalussystrukturen, hvilket er udtrykkeligt anerkendt i erklæring 39 til TEUF. Kommissionen er imidlertid i alvorlig tvivl om, hvorvidt begrænsningerne i dens funktion i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF."

3.4. Nærmere redegørelse for forslaget

3.4.1. Investeringsprodukter, som bør ledsages af et dokument med central information ved salg til detailinvestorer

Investeringsprodukter kan udvikles i forskellige juridiske former, således at det samme investeringsforslag kan udbydes i forskellige brancher. Denne fremgangsmåde kan give indtryk af, at produkterne er meget forskellige, også selv om de underliggende økonomiske formål er ensartede (f.eks. kan en fond, et indskud og en forsikringsaftale knyttet til andele se meget forskellige ud, men kan anvendes på lige fod til at fremsætte det samme investeringsforslag). Alle disse produkter søger at dække et ret enkelt behov: Kapitalakkumulering, som slår den risikofrie rente. Selv om disse produkter afviger fra hinanden med hensyn til, hvad de tilbyder – nogle kombinerer udsigten til kapitalakkumulering med en kapitalgaranti, andre gør ikke; nogle kombinerer et investeringselement med et andet element (tilbyder f.eks. livsforsikringsydelser) – sælges de alle til detailinvestorer, når de henvender sig til finansielle formidlere eller produktudviklere direkte vedrørende produkter, som dækker kapitalakkumuleringsbehov.

Sådanne investeringsprodukter eksponerer investorer for udsving i aktivers markedsværdi eller i de udbetalinger, der kan opnås på grundlag af aktiver. Men eksponeringen er ikke direkte som f.eks., når investorer selv køber bestemte aktiver. I stedet træder disse produkter og de personer, som udvikler dem, ind mellem investoren og markederne i en proces, hvor aktiverne på forskellig måde emballeres, eller ved hjælp af andre ordninger, som adskiller sig fra direkte besiddelse ("pakkeprodukter"). Sådanne ordninger kan f.eks. omfatte teknikker som indsamling af kapital fra mange investorer i puljer for at muliggøre kollektive investeringer eller bearbejdning af eksponeringer ved hjælp af derivater. Disse teknikker kan gøre produktet mere kompliceret, dyrere og mindre gennemskueligt. De kan dog også bane vej for risikospredning og andre fordele, som ellers ikke ville have været tilgængelige for investorerne alene; de giver almindelige investorer mulighed for at deltage i investeringsmarkeder på en mere effektiv måde og fører til en udbygning af kapitalmarkederne og bedre valgmuligheder for investorer, som ønsker at sprede deres investeringseksponeringer. For at sikre, at alle sådanne produkter medtages, henviser definitionen af investeringsprodukter i denne forordning direkte til disse "pakkeprodukter". I Kommissionens meddelelse fra april 2009 henvises der specifikt til *pakkeprodukter* for private investorer; som følge af forskellige høringer fokuseres der med denne forordning på pakkeinvesteringer ved hjælp af en henvisning til indirekte besiddelse af aktiver.

En sådan definition omfatter produkter med kapitalgaranti og produkter, hvor ikke alene kapitalen, men også en del af afkastet, er garanteret; investeringsfonde, uanset om de er lukkede eller åbne, herunder investeringsinstitutter; alle strukturerede produkter, uanset form (f.eks. pakket som forsikringspolicer, fonde, værdipapirer eller bankprodukter), forsikringsprodukter, hvis tilbagekøbsværdi indirekte er bestemt af afkastet af forsikringsselskabernes egne investeringer eller ligefrem af forsikringsselskabets rentabilitet, samt derivater. Nogle af disse produkter kan anvendes som individuelle detailpensionsprodukter, dvs. pensionsopsparinger.

På grund af en sådan definition er følgende produkter ikke omfattet af denne forordning:

- produkter, hvor afkastet er nøje fastsat på forhånd for hele produktets levetid, idet det beløb, der forfalder til udbetaling, ikke er eksponeret for udsving i værdien på andre aktiver (der er ingen investeringsrisiko)
- almindelige aktier og obligationer, forudsat at de ikke omfatter andre mekanismer end direkte besiddelse af de relevante aktiver
- indskud, som ikke er "strukturerede", dvs. indskud, som er bestemt af en rentesats som f.eks. Euribor eller Libor
- forsikringsprodukter, som kun tilbyder forsikringsydelser, f.eks. forsikringsprodukter, som er rene beskyttelsesforanstaltninger, eller andre forsikringsprodukter, som ikke er livsforsikringer, og som ikke tilbyder en tilbagekøbsværdi, der er eksponeret for udsving i resultaterne af et eller flere underliggende aktiver eller referenceværdier
- arbejdsmarkedspensionsordninger, som er omfattet af direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF
- pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og hvor arbejdstageren ikke har et valg med hensyn til pensionsproduktudbyder.

De mekanismer, der anvendes til udbetaling, er ikke relevante for afgrænsning af anvendelsesområdet: Produkter, som tilvejebringer en indtægt eller giver anledning til en enkelt udbetaling ved løbetidens ophør, eller som omfatter en anden form for ordning, falder alle ind under anvendelsesområdet, forudsat at de svarer til den generelle definition.

Definitionen henviser ikke til, at produktet skal være til detailbrug, selv om mange investeringsprodukter allerede er udformet med detailkunder i mente. Det skyldes, at detailelementet muligvis først fastlægges på salgstidspunktet, når distributøren sælger et vist investeringsprodukt til en detailkunde eller rådgiver om det. Men det er nødvendigt at udlevere oplysningerne, når et produkt, som falder ind under anvendelsesområdet, skal sælges til detailinvestorer.

3.4.2. Ansvar for at udarbejde dokumentet med central information - Artikel 5

I henhold til forslaget påhviler ansvaret for at udarbejde dokumentet med central information udtrykkeligt investeringsproduktudvikleren, som defineret i forordningen, dvs. en person, som udvikler et investeringsprodukt, men også en person, som har ændret et eksisterende investeringsprodukts risiko- eller omkostningsstruktur væsentligt. (En enhed, som kombinerer andre produkter, er en produktudvikler). Denne definition omfatter en situation, hvor den oprindelige udvikler af en bestemt finansielt produkt ikke har kontrol over det endelige produkt. Ikke alle ændringer af det oprindelige produkt udløser en sådan ansvarsforskydning. Men ændringer, som i høj grad påvirker centrale karakteristika ved investeringsproduktet, f.eks. risk/reward-profilen eller omkostningerne, betragtes som udvikling af et nyt produkt, som forklaret i artikel 4. Selv om udarbejdelsen af alle eller en del af oplysningerne til tredjemand uddelegeres, som f.eks. i forbindelse med et samarbejde med distributører, har det ingen indvirkning på produktudviklerens overordnede ansvar for dokumentet med central information.

3.4.3. Format og indhold af dokumentet med central information – Artikel 6-11

Med dette forslag overføres principperne fra investeringsinstitutternes ordning med et dokument med "central investorinformation" til alle andre detailinvesteringsprodukter – alle dokumenter med central information bør "tage sig ud" på samme måde, og indholdet bør udformes således, at der fokuseres på ensartede centrale oplysninger, med det formål at fremme sammenlignelige oplysninger, som detailinvestorerne kan forstå.

Dokumentet med central information bør ses som en mulighed for at kommunikere effektivt med potentielle investorer på en enkel måde. Derfor indeholder forslaget klare retningslinjer for dokumentets format og sprogbrug: Det skal være et kortfattet dokument, som er præcist formuleret på et ikke-teknisk sprog uden fagjargon, således at det kan forstås af den gennemsnitlige eller typiske detailinvestor, og være udformet i et fælles format, således at investorerne let kan sammenligne de forskellige investeringsprodukter. Dokumentet med central information bør være et selvstændigt dokument, dvs. det bør ikke være nødvendigt for detailinvestorer at læse andre dokumenter for at forstå investeringsproduktets centrale karakteristika og træffe velfunderede investeringsbeslutninger, og det bør adskille sig tydeligt fra markedsføringsmateriale.

I forslaget uddybes det, hvilke væsentlige aspekter ved investeringsproduktet der bør beskrives i dokumentet med central information: Produktets navn og udviklerens identitet, produktets art og vigtige karakteristika, herunder investors risiko for at miste penge, dets risk/reward-profil, omkostninger og tidligere resultater, hvis det er relevant. Andre oplysninger kan medtages for specifikke produkter, og der bør gives prognoser for fremtidige resultater i forbindelse med private pensionsprodukter. Forslaget indeholder bestemmelser om et fælles format og om rækkefølgen af de enkelte afsnit med det formål at fremme sammenligneligheden. Det er meget vigtigt at begrænse oplysningerne i dokumentet til et minimum, for ellers bliver dokumentet alt for kompliceret for detailinvestorerne. For at sikre, at dokumentet med central information forbliver kortfattet, bør der ikke medtages andre oplysninger.

Kravene bør understøttes af delegerede retsakter og metoder til beregning af sammenfattende oplysninger om risici og omkostninger fastlagt i tekniske standarder. Med en sådan tilgang banes der vej for størst mulig sammenhæng og sammenlignelighed mellem oplysningerne i overensstemmelse med de forskellige produkter, som falder ind under ordningen. Yderligere ledsageforanstaltninger forventes at kunne bidrage væsentligt til initiativets succes, f.eks. fælles ordlister eller udveksling af eksempler på bedste praksis med anvendelse af klart sprog.

I forslaget skitseres der også foranstaltninger, som har til formål at opdatere dokumentet med central information og sikre passende henvisninger i det ledsagende markedsføringsmateriale.

Forslaget tydeliggør investeringsproduktudviklerens ansvar på basis af dokumentet med central information og bevisbyrden i den forbindelse: Det påhviler produktudviklerne at bevise, at de har overholdt forordningen, hvis detailinvestoren fremsætter et krav om erstatning.

3.4.4. Pligt til at udlevere dokumentet med central information – Artikel 12-13

I henhold til forslaget skal dokumentet med central information udleveres (og ikke blot tilbydes) til detailinvestorerne. Uanset hvem der sælger produktet til en detailinvestor (en distributør eller produktudvikleren i tilfælde af direkte salg), skal oplysningerne udleveres til den potentielle investor i god tid, inden salget finder sted. Udleveringstidspunktet er

afgørende; hvis dokumentet skal have nogen nytte, skal det udleveres, inden investeringsbeslutningen træffes. Men med forslaget til forordning udvises der en vis fleksibilitet med hensyn til udleveringstidspunktet i forbindelse med visse former for udlevering, som ikke foregår ansigt-til-ansigt. I forslaget stilles der også krav til de medier, der anvendes til at udlevere dokumentet med central information til detailinvestorer, herunder betingelser beregnet til at bane vej for andre medier end papir. Kravene har til formål at sikre, at medierne er hensigtsmæssige i forhold til salget, og at detailinvestoren bliver ved med at have adgang til oplysningerne i fremtiden. For at sikre konsekvente resultater uddybes metoden, tidsfastsættelsen og betingelserne for udlevering af oplysningerne til detailinvestorer i delegerede retsakter.

3.4.5. Klageadgang og samarbejde – Artikel 14-17

Dette forslag indeholder foranstaltninger, som skal sikre, at der findes effektive klageprocedurer både for investeringsproduktinvestorens vedkommende og på medlemsstatsniveau. Endvidere indeholder det foranstaltninger, som skal sikre effektiv adgang til tvistbilæggelsesprocedurer og erstatning.

Det tværsektorielle aspekt ved dette forslag, som omfatter bank-, forsikrings-, værdipapir- og fondsprodukter, kræver øget, effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i alle sektorerne.

3.4.6. Administrative sanktioner og foranstaltninger – Artikel 18-22

I Kommissionens meddelelse om sanktioner⁴ bekræftedes det, at "det påhviler først og fremmest de nationale myndigheder at sikre, at EU-reglerne anvendes korrekt. De er ansvarlige for at forhindre finansieringsinstitutterne i at overtræde EU-reglerne og for at straffe overtrædelser inden for deres retsområde", men det understregedes samtidig, at de nationale myndigheder bør koordinere og integrere deres tiltag.

I overensstemmelse med meddelelsen og som følge af andre initiativer på EU-niveau inden for den finansielle sektor indeholder dette forslag bestemmelser om sanktioner og foranstaltninger, som tager sigte på at indføre en harmoniseret tilgang til sanktioner for at sikre konsekvens. Det er vigtigt at anvende administrative sanktioner og foranstaltninger, hvis de centrale bestemmelser i dette forslag ikke overholdes, samt at disse sanktioner og foranstaltninger er effektive, er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

3.4.7. Overgangsbestemmelser for investeringsinstitutter og revisionsklausul – Artikel 23-25

Bestemmelserne om et dokument med central investorinformation til investeringsinstitutter blev først indført for nylig, og derfor er det endnu ikke rimeligt at anvende kravet om et dokument med central information i denne forordning på investeringsinstitutter. Af den grund indsættes der en overgangsbestemmelse, som giver investeringsinstitutter mulighed for at anvende dokumentet med central investorinformation i overensstemmelse med direktiv 2009/65/EF i fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser af 8.12.2010 (KOM(2010) 716).

På det tidspunkt vil Kommissionen være i stand til at vurdere, hvordan investeringsinstitutterne skal behandles, og hvorvidt og hvordan investeringsinstitutternes eksisterende dokument med central investorinformation bør ændres for at opnå den størst mulige sammenlignelighed for oplysninger mellem investeringsinstitutter og andre investeringsprodukter, som er omfattet af bestemmelserne om et dokument med central information i denne forordning. Man kan ud over at identificere eventuelle justeringer af indholdet i investeringsinstitutternes dokument med central investorinformation også forestille sig andre muligheder for at foretage disse justeringer på en rimelig måde. En af disse muligheder ville være at forlænge overgangsordningen i denne forordning, således at investeringsinstitutterne fortsat kun er omfattet af kravene i direktiv 2009/65/EF – selv om disse krav kunne justeres for at sikre sammenlignelige oplysninger. En anden mulighed ville være at ændre direktiv 2009/65/EF ved at ophæve bestemmelserne om investeringsinstitutternes dokument med central investorinformation og flytte de materielle regler for investeringsinstitutters dokument med central investorinformation til denne forordning. En sidste mulighed ville være at lade de materielle regler for investeringsinstitutternes dokument med central investorinformation forblive inden for investeringsinstitutternes rammer og at fastlægge, at dokumentet svarer til dokumentet med central information for pakkeprodukter for private investorer i denne forordning. Vurderingen af de forskellige muligheder kunne omfatte identifikation af ændringer af dokumentet med central information i denne forordning, som eventuelt er nødvendige.

Denne forordning indeholder en bestemmelse om en vurdering af foranstaltningernes effektivitet efter fire år. Vurderingen er berammet til at finde sted forud for den omtalte overgangsperiodes udløb, således at der allerede kan drages konklusioner med hensyn til en passende behandling af investeringsinstitutter. Ved vurderingen bør det også overvejes, om forordningens anvendelsesområde bør udvides yderligere til at dække nye eller innovative investeringsprodukter, som udbydes i Unionen.

3.4.8. Forbindelse til anden EU-lovgivning om udlevering af oplysninger til forbrugerne

Det bør bemærkes, at i forhold til andre oplysningskrav i EU-lovgivningen er det dokument med central information, som kræves i denne forordning, et nyt dokument med oplysninger, der for så vidt angår indhold og udformning, er skræddersyet til den almindelige detailinvestors behov i den situation, hvor investoren overvejer og sammenligner forskellige investeringsprodukter forud for investering. Dokumentets udformning og mål svarer derfor ikke fuldt ud til andre oplysningskrav, f.eks. kravet om et resumé i prospektdirektivet eller oplysningskravene i Solvens II. Disse oplysninger sigter mod at opfylde andre mål ud over udlevering af centrale oplysninger til detailinvestorer, f.eks. at sikre gennemsigtighed i forhold til finansielle marker og et overblik over alle detaljerne i forhold til et forslag til aftale. Derfor er det ikke let for dokumentet med central information at erstatte disse andre krav, og det kommer til at eksistere parallelt med disse krav. Men erfaringerne med kravene i denne forordning vil vise, om kravene i forbindelse med dokumentet med central information bør udvides og f.eks. erstatte visse oplysninger, som kræves i henhold til anden EU-lovgivning.

Endvidere eksisterer kravene i forbindelse med dokumentet med central information parallelt med kravene i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og direktivet om elektronisk handel. Kravene i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne er servicerelaterede, og kravene i direktivet om elektronisk handel supplerer andre oplysningskrav i EU-lovgivningen. Denne forordning får derfor ikke indvirkning på disse direktiver.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forordningen har ingen virkninger for EU-budgettet, idet der hverken kræves yderligere finansiering eller yderligere stillinger til at varetage opgaverne. De opgaver, som europæiske tilsynsmyndigheder forventes at varetage, falder ind under myndighedernes eksisterende ansvarsområde, og derfor vil tildelingen af ressourcer og personale i de godkendte finansieringsoversigter for disse myndigheder være tilstrækkelig til at sikre gennemførelsen af disse opgaver.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om dokumenter med central information til investeringsprodukter**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen⁵,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁶,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,
efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Detailinvestorer får i stadig større omfang tilbud om en lang række forskellige typer investeringsprodukter, når de overvejer at foretage en investering. Produkterne er hyppigt skræddersyede løsninger, som dækker detailinvestorers særlige investeringsbehov, men de er ofte komplicerede og vanskelige at forstå. De eksisterende oplysninger til investorer om sådanne produkter er ukoordinerede, og de er sjældent til hjælp, hvis detailinvestoren ønsker at sammenligne forskellige produkter og forstå deres karakteristika. Derfor har detailinvestorer ofte foretaget investeringer, som indebar risici og omkostninger, de ikke forstod fuldt ud, og investorerne har således ved flere lejligheder lidt uforudsete tab.
- (2) Bedre bestemmelser om gennemsigtigheden af investeringsprodukter, som tilbydes detailinvestorer, er en vigtig investorbeskyttelsesforanstaltning og en forudsætning for at genoprette detailinvestorernes tillid til de finansielle markeder. De første skridt i den retning er allerede blevet taget på EU-niveau med den ordning vedrørende central investorinformation, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)⁸.

- (3) Forskellige regler, som afviger fra hinanden, alt efter hvilken branche der tilbyder investeringsprodukterne, og national regulering på området, skaber ulige vilkår for de forskellige produkter og distributionskanaler og yderligere hindringer på det indre marked for finansielle serviceydelser og produkter. Medlemsstaterne har allerede truffet forskellige, ikke-koordinerede foranstaltninger for at kompensere for mangler ved investorbekyttelsesforanstaltningerne, og denne udvikling kan forventes at fortsætte. Forskelligartede tilgange til information om investeringsprodukter gør det vanskeligt at skabe lige vilkår for forskellige investeringsproduktudviklere og dem, der sælger produkterne, og forvrider dermed konkurrencen. Det ville også skabe et uensartet investorbekyttelsesniveau i EU. Sådanne forskelle udgør en hindring for oprettelsen af et velfungerende indre marked. Derfor er det relevante retsgrundlag artikel 114 i TEUF som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis.
- (4) Det er nødvendigt at indføre ensartede regler om gennemsigtighed på EU-niveau, som finder anvendelse på alle deltagere i investeringsproduktmarkedet, for at forhindre forskelle. Det er nødvendigt med en forordning for at sikre, at der udarbejdes en fælles standard for dokumenter med central information, således at dokumenternes format og indhold kan harmoniseres. Forordningsbestemmelser, som finder direkte anvendelse, forventes at sikre, at alle deltagere på investeringsproduktmarkedet er underlagt de samme krav. Det forventes også at sikre ensartede oplysninger, idet man undgår de divergerende nationale krav, som kan opstå ved gennemførelsen af et direktiv. Det er endvidere hensigtsmæssigt at anvende en forordning til at sikre, at alle dem, der sælger investeringsprodukter, er underlagt ensartede krav i forhold til udlevering af dokumentet med central information til detailinvestorer.
- (5) Selv om det er essentielt at forbedre oplysningerne om investeringsprodukter for at genoprette investorenes tillid til de finansielle markeder, er det lige så vigtigt med en effektiv regulering af salgsprocesserne for disse produkter. Denne forordning supplerer foranstaltninger vedrørende distribution i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF⁹. Den supplerer også foranstaltningerne vedrørende distribution af forsikringsprodukter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF¹⁰.
- (6) Denne forordning bør finde anvendelse på alle produkter, uanset form eller opbygning, som branchen for finansielle serviceydelser udvikler med henblik på at skabe investeringsmuligheder for detailinvestorer, og hvor det afkast, der tilbydes investoren, er eksponeret for resultaterne af et eller flere aktiver eller andre referenceværdier end en rentesats. Den bør omfatte investeringsprodukter som f.eks. investeringsfonde, livsforsikringspolicer med et investeringselement og strukturerede detailprodukter. Investeringer i sådanne produkter er ikke direkte investeringer som ved køb eller besiddelse af selve aktiverne. Disse produkter træder i stedet ind mellem investoren og markederne, idet aktiver "pakkes", emballeres eller bundtes sammen med det formål at skabe andre eksponeringer, produktkarakteristika eller omkostningsstrukturer i forhold til en direkte besiddelse. Et sådant "pakkeprodukt" kan give detailinvestorer mulighed

⁸ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

⁹ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

¹⁰ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

for at deltage i investeringsstrategier, som ellers ville være utilgængelige eller upraktiske, men kan også nødvendiggøre, at der stilles flere oplysninger til rådighed, navnlig for at give mulighed for at sammenligne forskellige pakkeinvesteringer.

- (7) For at sikre, at denne forordning kun finder anvendelse på sådanne pakkeinvesteringsprodukter, bør forsikringsprodukter, som ikke tilbyder investeringsmuligheder, og produkter, som kun er eksponeret for rentesatser, således udelukkes for forordningens anvendelsesområde. Aktiver, som besiddes direkte, f.eks. selskabsaktier eller statsobligationer, er ikke pakkeinvesteringsprodukter og bør derfor udelukkes. Da denne forordning fokuserer på at gøre det lettere at sammenligne og forstå oplysninger om investeringsprodukter, som markedsføres til detailinvestorer, bør arbejdsmarkedspensionsordninger, som falder ind under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed¹¹ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)¹², ikke være omfattet af denne forordning. På samme måde bør visse arbejdsmarkedspensionsprodukter, som ikke er omfattet af direktiv 2003/41/EF, udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde, forudsat at arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og at arbejdstageren ikke har et valg med hensyn til pensionsproduktudbyder. Investeringsfonde forbeholdt institutionelle investorer falder heller ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde, for de sælges ikke til detailinvestorer. Men investeringsprodukter, som anvendes til individuelle pensionsopsparinger, bør forblive inden for anvendelsesområdet, idet de ofte konkurrerer med de andre produkter under denne forordning og distribueres på lignende måde til detailinvestorer.
- (8) For at skabe klarhed om forholdet mellem forpligtelserne i henhold til denne forordning og forpligtelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF¹³ og direktiv 2009/138/EF er det nødvendigt at fastslå, at disse direktiver fortsat finder anvendelse i tillæg til denne forordning.
- (9) Investeringsproduktudviklere – f.eks. fondsforvaltere, forsikringsselskaber, værdipapirudstedere, kreditinstitutter eller investeringsselskaber – bør udarbejde dokumentet med central information for de investeringsprodukter, de udvikler, fordi de har de bedste forudsætninger for at kende produktet og er ansvarlige for det. Investeringsproduktudvikleren bør udarbejde dokumentet, før produkterne kan sælges til detailinvestorer. Men hvis et givet produkt ikke sælges til detailinvestorer, er det ikke nødvendigt at udarbejde et dokument med central information, og hvis er det er upraktisk for investeringsproduktudvikleren at udarbejde dokumentet med central information, kan arbejdet uddelegeres til andre. For at sikre, at dokumenter med central information formidles og stilles til rådighed i bredt omfang, bør forordningen give investeringsproduktudviklere mulighed for at offentliggøre dokumenterne via et websted efter eget valg.

¹¹ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

¹² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

¹³ EUT L 345 af 21.12.2003, s. 64.

- (10) For at dække detailinvestorenes behov er det nødvendigt at sikre, at oplysninger om investeringsprodukter er nøjagtige, fair, tydelige og ikke vildledende for disse investorer. Denne forordning bør derfor indeholde fælles standarder for udarbejdelse af dokumentet med central information for at sikre, at det er forståeligt for detailinvestorer. I betragtning af mange detailinvestorerers problemer med at forstå finansielle specialisters terminologi bør der lægges særlig vægt på det ordvalg og den skrivemåde, der anvendes i dokumentet. Der bør også indføres bestemmelser om det sprog, hvorpå det bør udarbejdes. Endvidere bør detailinvestorer kunne forstå dokumentet med central information uden at skulle henvises til andre oplysninger.
- (11) Detailinvestorer bør gives de oplysninger, som er nødvendige, for at de kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning og sammenligne forskellige investeringsprodukter, men medmindre oplysningerne er kortfattede og præcise, er der risiko for, at investorerne ikke anvender oplysningerne. Dokumentet med central information bør derfor kun indeholde centrale oplysninger, navnlig om produktets art og karakteristika, herunder om risikoen for at miste penge, omkostningerne og produktets risikoprofil, samt relevante oplysninger om resultaterne og visse andre specifikke oplysninger, som kan være nødvendige for at forstå karakteristika ved individuelle produkttyper, herunder dem, der er beregnet til pensionsopsparing.
- (12) Dokumentet med central information bør udfærdiges i et format, som gør det muligt for detailinvestorer at sammenligne forskellige investeringsprodukter, for i betragtning af forbrugernes adfærd og forudsætninger skal oplysningers format, udformning og indhold kalibreres omhyggeligt for at maksimere forståelsen og anvendelsen heraf. Punkterne bør opstilles i den samme rækkefølge i dokumenterne og med de samme overskrifter. Endvidere bør detaljerne ved de oplysninger, der skal indgå i dokumentet med central information for forskellige produkter, og udformningen af disse oplysninger harmoniseres yderligere ved hjælp af delegerede retsakter, som tager højde for eksisterende og igangværende forskning i forbrugeradfærd, herunder resultaterne af undersøgelser af effektiviteten af forskellige måder at udforme oplysninger til forbrugere på. Endvidere giver visse investeringsprodukter detailinvestoren et valg mellem flere underliggende investeringer. Der bør tages hensyn til disse produkter, når formatet udarbejdes.
- (13) Stadig flere detailinvestorer sigter ikke blot mod at opnå et finansielt afkast af deres investeringsbeslutninger. De forfølger også ofte andre mål, f.eks. samfundsmæssige eller miljørelaterede mål. Oplysninger om ikke-finansielle aspekter ved investeringer kan endvidere være vigtige for dem, der sigter mod at foretage bæredygtige, langsigtede investeringer. Men det kan være vanskeligt at sammenligne oplysninger om de samfundsmæssige, miljømæssige eller ledelsesrelaterede resultater, som investeringsproduktudvikleren søger at opnå, eller måske findes de ikke. Derfor er det ønskeligt med en yderligere harmonisering af detaljerne ved oplysninger om, hvorvidt der er taget hensyn til miljømæssige, samfundsmæssige eller ledelsesrelaterede spørgsmål, og i givet fald hvordan.
- (14) Dokumentet med central information bør kunne skelnes tydeligt fra markedsføringsmeddelelser. Disse andre dokumenter bør ikke mindske dets betydning.
- (15) For at sikre, at dokumentet med central information indeholder troværdige oplysninger, bør denne forordning indeholde et krav om, at investeringsproduktudvikleren opdaterer dokumentet med central information. Derfor

er det nødvendigt at uddybe betingelserne for og hyppigheden af gennemgangen af oplysningerne og ændring af dokumentet med central information i en delegeret retsakt, som Kommissionen skal vedtage.

- (16) Dokumenter med central information danner grundlag for detailinvestorers investeringsbeslutninger. Derfor har investeringsproduktudviklere et stort ansvar over for detailinvestorer ved at sikre, at de overholder bestemmelserne i denne forordning. Det er derfor vigtigt at sikre, at detailinvestorer, som har truffet en investeringsbeslutning på grundlag af et dokument med central investorinformation, har effektiv klageadgang. Det bør også sikres, at alle detailinvestorer i hele Unionen har samme ret til at søge erstatning for eventuel skade som følge af investeringsproduktudvikleres manglende opfyldelse af kravene i denne forordning. Derfor bør bestemmelserne om investeringsproduktudvikleres ansvar harmoniseres. I denne forordning bør det fastlægges, at detailinvestorer bør kunne stille produktudvikleren til ansvar for en overtrædelse af denne forordning i det tilfælde, at tab skyldes brug af dokumentet med central information.
- (17) Detailinvestorer har normalt ikke nærmere indsigt i investeringsproduktudvikleres interne procedurer, og derfor bør der indføres omvendt bevisbyrde. Det vil i så fald påhvile produktudvikleren at bevise, at dokumentet med central information er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning. Det vil dog påhvile detailinvestoren at dokumentere, at tabet skyldes brug af oplysninger i dokumentet med central information, for dette spørgsmål hører direkte ind under detailinvestorens personsfære.
- (18) Spørgsmål, som vedrører investeringsproduktudviklerens civile retlige ansvar, og som ikke er omfattet af denne forordning, bør reguleres i den gældende nationale lovgivning, som bygger på de relevante regler i den internationale privatret. Det bør afgøres efter de relevante regler om international domstolskompetence, hvilken domstol der skal påkende et civilt erstatningskrav, som er rejst af en detailinvestor.
- (19) For at sætte detailinvestorer i stand til at træffe en velfunderet investeringsbeslutning, bør det pålægges personer, som sælger investeringsprodukter, at udlevere dokumentet med central information i god tid, inden transaktionen gennemføres. Dette krav bør finde anvendelse, uanset hvor eller hvordan transaktionen gennemføres. De personer, som sælger, omfatter både distributører og investeringsproduktudviklerne selv, hvis de vælger at sælge produktet direkte til detailinvestorer. For at sikre den nødvendige fleksibilitet og proportionalitet bør detailinvestorer, som ønsker at gennemføre en transaktion ved brug af fjernkommunikationsmidler, kunne modtage dokumentet med central information efter transaktionens gennemførelse. Selv i et sådant tilfælde er dokumentet med central information nyttigt for investoren, f.eks. for at give investoren mulighed for at sammenligne det erhvervede produkt med beskrivelsen i dokumentet med central information. Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF¹⁴.
- (20) Der bør indføres ensartede bestemmelser for at give personer, som sælger investeringsprodukter, en vis valgfrihed med hensyn til det medium, der anvendes til at udlevere dokumentet med central information til detailinvestorer, og gøre det muligt

¹⁴ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

at anvende elektronisk kommunikation, hvis det passer til de forhold, hvorunder transaktionen gennemføres. Detailinvestorer bør dog have mulighed for at modtage dokumentet på papir. For at sikre forbrugerne adgang til information bør dokumentet med central information altid udleveres vederlagsfrit.

- (21) For at sikre, at detailinvestorer har tillid til investeringsprodukter, bør der stilles krav om passende interne procedurer, som sikrer, at detailinvestorer modtager et fyldestgørende svar fra investeringsproduktudviklerne, hvis de fremsætter klager.
- (22) Alternative tvistbilæggelsesprocedurer gør det muligt at bilægge tvister hurtigere og billigere end ved domstolene og letter den byrde, der hviler på retssystemet. Derfor bør investeringsproduktudviklere og personer, som sælger investeringsprodukter, være forpligtet til at deltage i procedurer, som iværksættes af detailinvestorer vedrørende rettigheder og forpligtelser under denne forordning, dog med visse begrænsninger i medfør af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse. Alternative tvistbilæggelsesprocedurer bør navnlig ikke krænke den ret, som parterne ved sådanne procedurer har, til at anlægge sag ved domstolene.
- (23) Dokumentet med central information om investeringsprodukter bør udarbejdes af enheder inden for bank-, forsikrings-, værdipapir- og fondssektorerne på de finansielle markeder, og derfor er det af allerstørste betydning at sikre et gnidningsfrit samarbejde mellem de forskellige myndigheder, som fører tilsyn med investeringsproduktudviklere, således at de har en fælles tilgang til denne forordnings anvendelse.
- (24) I betragtning af Kommissionens meddelelse fra 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser¹⁵ og for at sikre, at kravene i denne forordning opfyldes, er det vigtigt, at medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at overtrædelser af denne forordning er underlagt passende administrative sanktioner og foranstaltninger. Sanktioner og foranstaltninger bør normalt offentliggøres, undtagen under visse veldefinerede omstændigheder, for at sikre, at de har en afskrækkende virkning, og for at styrke investorernes beskyttelse ved at advare dem om investeringsprodukter, som markedsføres i strid med denne forordning.
- (25) For at opfylde denne forordnings målsætninger bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der udbygger bestemmelserne om udformningen og formatet af dokumentet om central information, indholdet af de oplysninger, som skal medtages i dokumentet med central information, de nærmere krav vedrørende tidspunktet for udlevering af dokumentet med central information samt i forhold til gennemgang og ændring af dokumentet. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (26) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA, EBA og EIOPA i overensstemmelse med artikel 8 vedrørende

¹⁵ KOM(2010) 716.

den metodologi, der ligger til grund for risk/reward-profilen og omkostningsberegningen, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, 1094/2010 og 1095/2010.

- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁶ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i medlemsstaterne foretaget i forbindelse med denne forordning og under tilsyn af de kompetente myndigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁷ finder anvendelse på behandling af personoplysninger foretaget i de europæiske tilsynsmyndigheder i forbindelse med denne forordning og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning, f.eks. udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af kompetente myndigheder, bør være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, og udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af de europæiske myndigheder bør være i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.
- (28) Investeringsinstitutter er investeringsprodukter som defineret i denne forordning, og derfor er det i betragtning af de nylige krav i direktiv 2009/65/EF om central investorinformation rimeligt at indføre en overgangsperiode for sådanne investeringsinstitutter på 5 år efter denne forordnings ikrafttrædelse, hvor de ikke er underlagt denne forordning. Efter denne periode underlægges de forordningen, medmindre overgangsperioden forlænges.
- (29) Denne forordning tages op til revision fire år efter ikrafttrædelsen for at tage højde for markedsudviklingen, f.eks. nye typer investeringsprodukter, samt udviklingen på andre områder inden for EU-lovgivningen og medlemsstaternes erfaringer. I den forbindelse vurderes det, om foranstaltningerne har forbedret gennemsnitsdetailinvestorens forståelse af investeringsprodukter og produkternes sammenlignelighed. Det bør også overvejes, om overgangsperioden for investeringsinstitutter bør forlænges, og om andre muligheder for behandling af investeringsinstitutter bør tages i betragtning. På baggrund af denne revision forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som i givet fald ledsages af lovgivningsmæssige forslag.
- (30) For at give investeringsproduktudviklere og personer, som sælger investeringsprodukter, tilstrækkelig tid til at forberede den praktiske anvendelse af kravene i denne forordning, bør kravene først finde anvendelse to år efter denne forordnings ikrafttrædelse.
- (31) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og principperne i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

¹⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (32) Målene for dette tiltag, nemlig at forbedre detailinvestorenes beskyttelse og øge deres tillid til investeringsprodukter, også når disse produkter sælges på tværs af grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Denne forordning indeholder ensartede bestemmelser om format og indhold af det dokument med central information, som investeringsproduktudviklere skal udarbejde, og ensartede bestemmelser om tilvejebringelse af dette dokument til detailinvestorer.

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på udvikling og salg af investeringsprodukter.

Denne forordning finder dog ikke anvendelse på følgende produkter:

- a) forsikringsprodukter, som ikke tilbyder en tilbagekøbsværdi, eller hvor tilbagekøbsværdien ikke er helt eller delvis eksponeret, direkte eller indirekte, for markedsudsving
- b) indskud med et afkast, som fastsættes i forhold til en rentesats
- c) værdipapirer, som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b)-g), i), og j), i direktiv 2003/71/EF
- d) andre værdipapirer, som ikke omfatter et derivat
- e) arbejdsmarkedspensionsordninger, som falder ind under direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF
- f) pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og hvor arbejdstageren ikke har et valg med hensyn til pensionsproduktudbyder.

Artikel 3

1. Hvis investeringsproduktudviklere, som er omfattet af denne forordning, også er omfattet af direktiv 2003/71/EF, finder både denne forordning og direktiv 2003/71/EF anvendelse.
2. Hvis investeringsproduktudviklere, som er omfattet af denne forordning, også er omfattet af direktiv 2009/138/EF, finder både denne forordning og direktiv 2009/138/EF anvendelse.

Artikel 4

I denne forordning forstås ved:

- a) "investeringsprodukt": en investering, hvor det beløb, der skal betales tilbage til investoren, uanset investeringens juridiske form, er eksponeret for udsving i referenceværdier eller i resultaterne af et eller flere aktiver, som investor ikke har købt direkte
- b) "investeringsproduktudvikler":
 - i) enhver fysisk eller juridisk person, som udvikler investeringsprodukter
 - ii) enhver fysisk eller juridisk person, som foretager ændringer af eksisterende investeringsprodukter ved at ændre risk/reward-profilen eller de omkostninger, der er forbundet med en investering i investeringsproduktet
- c) "detailinvestorer":
 - i) detailkunder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2004/39/EF
 - ii) kunder som omhandlet i direktiv 2002/92/EF
- d) "pensionsprodukter": produkter, som i henhold til national lovgivning anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse fordele
- e) "varigt medium": et varigt medium som defineret i artikel 2, litra m), i direktiv 2009/65/EF
- f) "kompetente myndigheder": de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov er bemyndiget til at føre tilsyn med investeringsproduktudviklere eller personer, som sælger investeringsprodukter til detailinvestorer.

KAPITEL II

DOKUMENT MED CENTRAL INFORMATION

AFDELING I

UDARBEJDELSE AF DOKUMENTET MED CENTRAL INFORMATION

Artikel 5

Investeringsproduktudviklere udarbejder et dokument med central information i overensstemmelse med kravene i denne forordning for hvert investeringsprodukt, de udvikler, og offentliggør dokumentet på et websted efter eget valg, inden investeringsproduktet kan sælges til detailinvestorer.

AFDELING II

FORMAT OG INDHOLD AF DOKUMENTET MED CENTRAL INFORMATION

Artikel 6

1. Dokumentet med central information skal være nøjagtigt, fair, tydeligt og ikke vildledende.
2. Dokumentet med central information skal være et selvstændigt dokument, som adskiller sig tydeligt fra markedsføringsmateriale.
3. Dokumentet med central information skal være et kort dokument, som er:
 - a) udformet og opstillet således, at det er letlæseligt, med brug af læservenlige karakterstørrelser
 - b) formuleret tydeligt og skrevet således, at sproget letter detailinvestors forståelse af den information, der videregives, navnlig:
 - i) med brug af tydelige, kortfattede og letforståelige vendinger
 - ii) uden fagjargon
 - iii) uden fagudtryk, når de kan erstattes af almindelige ord.
4. Brug af farver i dokumentet med central information må ikke gøre oplysningerne mindre forståelige, når dokumentet printes eller fotokopieres i sort/hvid.
5. Brug af corporate branding eller logo for investeringsproduktudvikleren eller den gruppe, udvikleren tilhører, må hverken aflede detailinvestors opmærksomhed fra informationerne i dokumentet eller sløre teksten.

Artikel 7

Dokumentet med central information skal affattes på det, eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor investeringsproduktet sælges, eller på et sprog, som de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat har accepteret, eller, hvis det er affattet på et andet sprog, oversættes til et af disse sprog.

Artikel 8

1. Titlen "Dokument med central information" skal være iøjnefaldende og stå øverst på den første side i dokumentet med central information. Direkte under titlen skal der stå en forklaring. Den skal lyde således:

"Dette dokument indeholder central information om investeringsproduktet. Dokumentet er ikke markedsføringsmateriale. Oplysningerne er lovpligtige og har til formål at gøre det lettere at forstå investeringsproduktets karakter og de risici, der er forbundet med at investere i det. Det tilrådes at læse dokumentet, således at der kan træffes en velfunderet beslutning om eventuel investering."

2. Dokumentet med central information skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) i et afsnit i begyndelsen af dokumentet, investeringsproduktets navn og investeringsproduktudviklerens identitet
 - b) i et afsnit med overskriften "Hvilken form for investering drejer det sig om?", en angivelse af investeringsproduktets art og vigtigste karakteristika, herunder
 - i) investeringsprodukttypen
 - ii) investeringsproduktets mål og midlerne til at nå dem
 - iii) en angivelse af, om investeringsproduktudvikleren sigter mod bestemte miljømæssige, samfundsmæssige eller ledelsesrelaterede resultater, enten i forhold til forretningsstik eller investeringsprodukt, og i givet fald en angivelse af de resultater, der søges, og hvordan de skal nås
 - iv) hvis investeringsproduktet tilbyder forsikringsydelser, nærmere oplysninger om disse forsikringsydelser
 - v) investeringsproduktets løbetid, hvis den kendes
 - vi) resultatscenarier, hvis det er relevant i forhold til produktets art
 - c) i et afsnit med overskriften "Kan jeg risikere at miste penge?", en kort angivelse af, om der er risiko for at miste penge, herunder
 - i) om der ydes garantier eller kapitalbeskyttelse, og om de indebærer eventuelle begrænsninger
 - ii) om investeringsproduktet er omfattet af en kompensations- eller garantiordning

- d) i et afsnit med overskriften "Hvad er formålet med investeringen?", en angivelse af den anbefalede minimumsindhæverperiode og produktets forventede likviditetsprofil, herunder muligheden og betingelserne for eventuel afvikling af investeringer før løbetidens udløb, under hensyntagen til investeringsproduktets risk/reward-profil og den markedsudvikling, det sigter mod
 - e) i et afsnit med overskriften "Hvilke risici er der tale om, og hvad kan jeg eventuelt få ud af investeringen?", investeringsproduktets risk/reward-profil, herunder en sammenfattende indikator for profilen og advarsler i forhold til bestemte risici, som den sammenfattende indikator muligvis ikke afspejler fuldt ud
 - f) i et afsnit med overskriften "Hvilke omkostninger drejer det sig om?", de omkostninger, der er forbundet med en investering i investeringsproduktet, både de direkte og de indirekte omkostninger, som investor skal afholde, herunder sammenfattende indikatorer for disse omkostninger
 - g) i et afsnit med overskriften "Hvordan har investeringsproduktet klaret sig hidtil?", investeringsproduktets hidtidige resultater, hvis det er relevant i forhold til produktets art og omfanget af de foreliggende resultater
 - h) for pensionsprodukter, i et afsnit med overskriften "Hvad kan jeg tænkes at få, når jeg går på pension?", prognoser for fremtidige resultater.
3. Investeringsproduktudvikleren må kun medtage andre oplysninger, hvis det er nødvendigt for, at detailinvestor kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning om et bestemt investeringsprodukt.
 4. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, udformes i et fælles format, bl.a. med de fælles overskrifter, og opstilles i den standardrækkefølge, der er omhandlet i stk. 2, således at det er muligt at foretage en sammenligning med dokumentet med central information for andre investeringsprodukter. Dokumentet med central information skal forsynes med et iøjnefaldende fælles symbol, således at dokumentet kan skelnes fra andre dokumenter.
 5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23, der udbygger bestemmelserne om udformningen og indholdet af de enkelte oplysningselementer, der er omhandlet i stk. 2, udformningen og indholdet af de andre oplysninger, som produktudvikleren kan medtage i dokumentet med central information, der er omhandlet i stk. 3, og bestemmelserne om det fælles format og det fælles symbol, der er omhandlet i stk. 4. Kommissionen skal tage højde for forskelle mellem investeringsprodukter og detailinvestorernes forudsætninger samt de karakteristika ved investeringsprodukter, som gør det muligt for detailinvestorer at vælge mellem forskellige underliggende investeringer eller andre optioner, som produktet indebærer, herunder når valget kan træffes på forskellige tidspunkter eller ændres i fremtiden.
 6. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige standarder med henblik på at fastlægge:

- a) den metodologi, der ligger til grund for risk/reward-profilen, jf. stk. 2, litra e), i denne artikel
- b) omkostningsberegningen, jf. stk. 2, litra f), i denne artikel.

Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal tage højde for de forskellige investeringsprodukttyper. De europæiske tilsynsmyndigheder indgiver udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder til Kommissionen senest den [...].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 10-14 i forordning 1094/2010 og artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 9

Markedsføringsmeddelelser, som indeholder specifikke oplysninger om investeringsproduktet, må ikke indeholde udsagn, som er i modstrid med oplysningerne i dokumentet med central information eller mindsker betydningen af dokumentet med central information. I markedsføringsmeddelelser angives det, at der findes et dokument med central information, og hvordan det kan erhverves.

Artikel 10

1. Investeringsproduktudvikleren gennemgår oplysningerne i dokumentet med central information regelmæssigt og ændrer dokumentet, hvis gennemgangen viser, at det er nødvendigt.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23, der udbygger bestemmelserne om gennemgangen af de oplysninger, der findes i dokumentet med central information, og ændring af dokumentet med central information, for så vidt angår:
 - a) betingelserne for og hyppigheden af gennemgangen af de oplysninger, der findes i dokumentet med central information
 - b) de forhold, hvorunder oplysningerne i dokumentet med central information skal ændres, og hvorunder det er obligatorisk eller valgfrit på ny at offentliggøre det ændrede dokument med central information
 - c) de særlige forhold, hvorunder oplysningerne i dokumentet med central information skal gennemgås eller dokumentet med central information ændres, når detailinvestorer ikke uafbrudt har adgang til et investeringsprodukt
 - d) de forhold, hvorunder detailinvestorer skal orienteres om et ændret dokument med central information for et investeringsprodukt, som de har købt.

Artikel 11

1. Hvis en investeringsproduktudvikler har udarbejdet et dokument med central information, som ikke opfylder kravene i artikel 6, 7 og 8, og som en detailinvestor har lagt til grund for en investeringsbeslutning, kan detailinvestoren kræve erstatning fra investeringsproduktudvikleren for et eventuelt tab, som detailinvestoren har lidt på grund af brug af dokumentet med central information.
2. Hvis en detailinvestor kan dokumentere et tab, som skyldes brug af oplysningerne i dokumentet med central information, påhviler det investeringsproduktudvikleren at bevise, at dokumentet med central information er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 6, 7 og 8.
3. Fordelingen af bevisbyrden, jf. stk. 2, kan ikke ændres forud ved aftale. Bestemmelser i forud indgåede aftaler er ikke bindende for detailinvestorer.

AFDELING III

UDLEVERING AF DOKUMENTET MED CENTRAL INFORMATION

Artikel 12

1. Personer, som sælger investeringsprodukter til detailinvestorer, skal udlevere dokumentet med central information til dem i god tid, inden transaktionen vedrørende investeringsproduktet gennemføres.
2. Uanset stk. 1 kan personer, som sælger investeringsprodukter, udlevere dokumentet med central information til detailinvestoren umiddelbart efter transaktionens gennemførelse, hvis:
 - a) detailinvestoren vælger at gennemføre transaktionen ved brug af et fjernkommunikationsmiddel
 - b) det ikke er muligt at udlevere dokumentet med central information i overensstemmelse med stk. 1
 - c) den person, som sælger investeringsproduktet, har orienteret detailinvestoren herom.
3. Hvis flere på hinanden følgende transaktioner vedrørende det samme investeringsprodukt gennemføres på vegne af en detailinvestor i overensstemmelse med de instrukser, som investoren har givet den person, som sælger investeringsproduktet, forud for den første transaktion, finder kravet om at udlevere et dokument med central information i stk. 1 kun anvendelse på den første transaktion.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23, der udbygger bestemmelserne om:
 - a) betingelserne for at opfylde kravet om at udlevere dokumentet med central information i god tid, jf. stk. 1

- b) metoden og tidsfristen for udlevering af dokumentet med central information, jf. stk. 2.

Artikel 13

1. Personer, som sælger investeringsprodukter, skal udlevere dokumentet med central information til detailinvestoren vederlagsfrit.
2. Personer, som sælger investeringsprodukter, skal udlevere dokumentet med central information til detailinvestoren ved hjælp af et af følgende medier:
 - a) på papir
 - b) på et andet varigt medium end papir, hvis betingelserne i stk. 4 er opfyldt
 - c) via et websted, hvis betingelserne i stk. 5 er opfyldt.
3. Hvis dokumentet med central information udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, udleveres der dog efter anmodning vederlagsfrit et eksemplar på papir til detailinvestoren.
4. Dokumentet med central information kan udleveres på et andet varigt medium end papir, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) anvendelsen af det varige medium er passende i forhold til betingelserne for forretningen mellem den person, som sælger investeringsproduktet, og detailinvestoren
 - b) detailinvestoren har fået valget mellem information på papir eller på det varige medium og har valgt dette andet medium.
5. Dokumentet med central information kan udleveres via et websted, hvis dokumentet med central information rettes personligt til detailinvestoren, eller hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) udleveringen af dokumentet med central information via et websted er passende i forhold til betingelserne for forretningen mellem den person, som sælger investeringsproduktet, og detailinvestoren
 - b) detailinvestoren har accepteret at få leveret dokumentet med central information via et websted
 - c) detailinvestoren er blevet underrettet elektronisk om webstedets adresse og om, hvor på webstedet der er adgang til dokumentet med central information
 - d) hvis dokumentet med central information er ændret i overensstemmelse med artikel 10, gives detailinvestoren også adgang til alle de ændrede udgaver
 - e) det sikres, at detailinvestoren har adgang til dokumentet med central information via webstedet, så længe det er rimeligt.

6. Med hensyn til artikel 4 og 5 anses udlevering af oplysninger på et andet varigt medium end papir eller via et websted for passende i forhold til betingelserne for forretningen mellem den person, som sælger investeringsproduktet, og detailinvestoren, hvis der foreligger dokumentation for, at detailinvestoren regelmæssigt har adgang til internettet. Hvis detailinvestoren opgiver en e-mail-adresse med henblik på den pågældende forretning, betragtes den som en sådan dokumentation.

KAPITEL III KLAGEADGANG, SAMARBEJDE

Artikel 14

Investeringsproduktudvikleren indfører passende procedurer og ordninger for at sikre, at detailinvestorer, som har indgivet en klage vedrørende dokumentet med central information, rettidigt og på korrekt vis modtager et fyldestgørende svar.

Artikel 15

1. Hvis en detailinvestor indleder en alternativ tvistbilægelsesprocedure under national lovgivning mod en investeringsproduktudvikler eller en person, som sælger investeringsprodukter, vedrørende rettigheder og forpligtelser under denne forordning, skal investeringsproduktudvikleren eller den person, som sælger investeringsprodukter, deltage i denne procedure, forudsat at den opfylder følgende krav:
 - a) de afgørelser, som proceduren fører til, er ikke bindende
 - b) fristen for sagsanlæg suspenderes, mens den alternative tvistbilægelsesprocedure pågår
 - c) fordringens forældelsesfrist suspenderes, mens proceduren pågår
 - d) proceduren er gratis eller med moderate omkostninger, som fastsat i national lovgivning
 - e) parterne kan få adgang til proceduren med andre midler end elektroniske
 - f) foreløbige foranstaltninger er mulige i undtagelsestilfælde, hvor situationens uopsættelighed kræver det.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke enheder der har kompetence til at håndtere procedurerne i stk. 1, senest den [insert concrete date 6 months after entry into force/application of this Regulation]. De underretter straks Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse enheder.
3. De enheder, der har kompetence til at håndtere procedurerne i stk. 1, skal samarbejde om at bilægge grænseoverskridende tvister, som opstår i forbindelse med denne forordning.

Artikel 16

Med henblik på denne forordnings anvendelse samarbejder de kompetente myndigheder med hinanden og med de organer, som er ansvarlige for de udenretslige klageprocedurer, der er omhandlet i artikel 15.

De kompetente myndigheder skal navnlig uden unødigt forsinkelse meddele hinanden oplysninger, som er relevante for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 94/46/EF på behandling af personoplysninger i de pågældende medlemsstater i medfør af denne forordning.
2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i EBA, EIOPA og ESMA.

KAPITEL IV ADMINISTRATIVE SANKTIONER OG FORANSTALTNINGER

Artikel 18

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om passende administrative sanktioner og foranstaltninger, som finder anvendelse i situationer, der svarer til overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest den [24 months after entry into force of this Regulation] Kommissionen og Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder meddelelse om de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit. De meddeler omgående Kommissionen og Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder senere ændringer heraf.

2. Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser i artikel 19, indgår de i et tæt samarbejde for at sikre, at de administrative foranstaltninger og sanktioner får de virkninger, der tilstræbes med denne forordning, og koordinerer deres indsats for at undgå eventuelt dobbeltarbejde og overlapning, når de anvender administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 19

1. Denne artikel finder anvendelse på følgende overtrædelser:
 - a) dokumentet med central information er ikke i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1-3, og artikel 7

- b) dokumentet med central information indeholder ikke de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1 og 2, eller er ikke udformet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4
 - c) en markedsføringsmeddelelse indeholder oplysninger vedrørende investeringsproduktet, som er i modstrid med oplysningerne i dokumentet med central information, svarende til en overtrædelse af artikel 9
 - d) dokumentet med central information gennemgås og ændres ikke i overensstemmelse med artikel 10
 - e) dokumentet med central information er ikke blevet udleveret i god tid i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1
 - f) dokumentet med central information er ikke blevet udleveret vederlagsfrit i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til som et minimum at anvende følgende administrative foranstaltninger og sanktioner:
- a) et forbud mod markedsføring af et investeringsprodukt
 - b) et påbud om suspension af markedsføringen af et investeringsprodukt
 - c) en advarsel, som offentliggøres, og som indeholder oplysninger om den ansvarlige persons identitet og overtrædelsens art
 - d) et påbud om offentliggørelse af en ny udgave af dokumentet med central information.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, hvis de har anvendt en eller flere administrative foranstaltninger og sanktioner i overensstemmelse med stk. 2, har beføjelse til at udsende eller til at kræve, at investeringsproduktudvikleren eller den person, som sælger investeringsproduktet, udsender en meddelelse direkte til den berørte detailinvestor med oplysning om den administrative foranstaltning eller sanktion og om, hvor de kan indgive klage eller fremsætte erstatningskrav.

Artikel 20

De kompetente myndigheder anvender de administrative foranstaltninger og sanktioner, som er omhandlet i artikel 19, stk. 2, under hensyntagen til alle relevante forhold, herunder:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige persons grad af ansvar
- c) overtrædelsens indvirkning på detailinvestorerne's interesser
- e) viljen til samarbejde hos den person, som er ansvarlig for overtrædelsen
- f) den ansvarlige persons tidligere overtrædelser.

Artikel 21

1. Hvis den kompetente myndighed har offentliggjort administrative foranstaltninger og sanktioner, underretter den samtidig EBA, EIOPA og ESMA om disse administrative foranstaltninger og sanktioner.
2. Medlemsstaterne giver årligt EBA, EIOPA and ESMA sammenfattede oplysninger om alle administrative foranstaltninger og sanktioner, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 19, stk. 2.
3. EBA, ESMA and EIOPA offentliggør disse oplysninger i en årsrapport.

Artikel 22

Sanktioner og foranstaltninger, som anvendes i forbindelse med de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, offentliggøres uden unødigt forsinkelse, bl.a. med som et minimum oplysninger om overtrædelsens art og identiteten af de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen af denne forordning, medmindre offentliggørelsen udgør en alvorlig trussel for finansmarkedernes stabilitet.

Hvis en offentliggørelse vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne eller foranstaltningerne anonymt.

KAPITEL IV AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på [4 år] fra denne forordnings ikrafttrædelse. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. De delegerede beføjelser i artikel 8, stk. 5, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 4, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 5, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [2 måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Administrationsselskaber og investeringsselskaber, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og artikel 27 i direktiv 2009/65/EF, og personer, som sælger andele i investeringsinstitutter, som defineret i artikel 1, stk. 2, i nævnte direktiv, er fritaget for forpligtelserne i henhold til denne forordning indtil [OJ: please insert the date 5 years after the entry into force].

Artikel 25

1. Kommissionen tager denne forordning op til revision fire år efter datoen for ikrafttrædelsen. Revisionen omfatter en overordnet gennemgang af den praktiske anvendelse af bestemmelserne i denne forordning under behørig hensyntagen til udviklingen på markederne for detailinvesteringsprodukter. For så vidt angår investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF omfatter revisionen en vurdering af, om overgangsforanstaltningerne i denne forordnings artikel 24 skal forlænges, eller om bestemmelserne om central investorinformation i direktiv 2009/65/EF efter identifikation af eventuelt nødvendige justeringer kan erstattes af eller anses for svarende til dokumentet med central investorinformation i denne forordning. Revisionen omfatter også overvejelser om en eventuel udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte andre finansielle produkter.
2. Efter høring af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 26

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra [two years after its entry into force].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand